

Sygnatura akt: V GC 2356/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 4 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w O.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w O. kwotę 69 309,26 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta dziewięć 26/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 265,70 zł od dnia 24 lutego 2017r do dnia zapłaty,

- 833,94 zł od dnia 27 lutego 2017r. do dnia zapłaty,

- 1102,57 zł od dnia 9 marca 2017r do dnia zapłaty,

- 318,82 zł od dnia 10 marca 2017r do dnia zapłaty,

- 41 609,92 zł od dnia 10 marca 2017r do dnia zapłaty,

- 24 141,21 zł od dnia 14 marca 2017r do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 466 zł (trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 5417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 2356/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w O. pozwem z dnia 23 czerwca 2017r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty 69.309,26 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 265,70 zł od dnia 24 lutego 2017r. do dnia zapłaty, 833,94 zł od dnia 27 lutego 2017r. do dnia zapłaty, 1.102,57 zł od dnia 9 marca 2017r. do dnia zapłaty, 318,82 zł od dnia 10 marca 2017r. do dnia zapłaty, 41.609,92

zł od dnia 10 marca 2017r. do dnia zapłaty, 24.141,21 zł od dnia 14 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły w ramach prowadzonej działalności gospodarczej umowy sprzedaży. Pozwany zakupił u powoda towar szczegółowo opisany w fakturach, z odroczonym terminem płatności. Pozwany nigdy nie kwestionował wysokości roszczenia, ani jakości nabytego towaru. Ponadto powód wniósł o zasądzenie obok kwoty wynikającej z faktur w wysokości 68.272,16 zł dwukrotności kwoty 173,23 zł oraz czterokrotności kwoty 172,66 zł, co daje 1.037,10 zł, zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Do pozwu załączono wymienione faktury VAT, zamówienie i przedsądowe wezwanie do zapłaty.

W dniu 3 sierpnia 2017r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNC 2672/17.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwany podniósł zarzut potrącenia wierzytelności składających się na roszczenie powoda dochodzone w przedmiotowej sprawie od pozwanego z wierzytelnością pozwanego względem powoda oraz zarzut nieudowodnienia roszczenia. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że strony od lat współpracowały w zakresie prowadzonych przez spółki działalności. W ramach tejże współpracy strony zawierały między innymi liczne umowy sprzedaży, co doprowadziło do powstania licznych wzajemnych wierzytelności pomiędzy nimi. Ponadto pozwany zakwestionował aby ceny wynikające z przedłożonych przez powoda faktur VAT były adekwatne do czynionych przez strony ustaleń. Ponadto pozwany wskazał, że nie zamawiał i nie otrzymał od powoda towarów w ilości wskazywanej w przedmiotowych fakturach. Jakość towarów otrzymanych przez pozwanego od powoda była nieodpowiadająca przeznaczeniu, co dodatkowo uzasadnia kwestionowaną przez pozwanego cenę.

W odpowiedzi na sprzeciw powód zaprzeczył, aby po stronie pozwanego istniała wierzytelność, którą pozwany mógłby potrącić z wierzytelnością powoda. Pozwany nie wykazał istnienia tych wierzytelności. Ponadto pozwany przyjmował od powoda faktury objęte powództwem (okres od listopada 2016r. do lutego 2017r.), nie kwestionował tych faktur, nie dokonał ich zwrotu. Powód wniósł o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia rejestru VAT za ten okres wraz z deklaracjami VAT.

Na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018r. pełnomocnik pozwanego złożyła do akt oświadczenia pozwanego o potrąceniu z 22 stycznia 2018r. i 24 lipca 2017r., faktury VAT, dowody wypłaty i wydruk komputerowy, potwierdzający wypłatę zaliczki na rzecz powoda w kwocie 900.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 1 września 2014r. Powstał w wyniku przekształcenia spółki jawnej (...) - W. w spółkę komandytową na podstawie uchwały z dnia 19 sierpnia 2014r., podjętej przez wspólników spółki przekształcanej. Komandytariuszem w spółce był D. W. (1), a komplementariuszem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która jest uprawniona do samodzielnego reprezentowania spółki. Przedmiotem działalności spółki jest między innymi sprzedaż hurtowa perfum i kosmetyków.

Dowód: aktualny odpis z KRS powoda na dzień 27.02.2020r. (k. 379 -

384 akt)

Komplementariusz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. został wpisany do KRS w dniu 22 sierpnia 2014r. Wspólnikami w spółce byli R. D., M. D., O. D., W. W., D. W. (2) i D. W. (1), którzy objęli po 10 i 20 udziałów. Zgodnie z wpisem z dnia 20 października 2017r. D. W. (1) objął 100 udziałów i stał się posiadaczem całości

udziałów spółki. W dniu powstania spółki prezesem i jedynym członkiem zarządu został P. C., który został wykreślony z rejestru w dniu 12 maja 2017r. W tym dniu prezesem zarządu został D. W. (1), a wiceprezesem D. B. (1), który został wykreślony w dniu 31 stycznia 2020r.

Dowód: odpis pełny z (...) z ograniczoną

odpowiedzialnością w O. (k. 368 - 377 akt)

Pozwany został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 1 lipca 2016r. Pozwana spółka powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, działającego pod nazwą Designer P. S. wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową. Prezesem zarządu w dniu powstania spółki został D. B. (2), który został wykreślony z rejestru w dniu 27 lutego 2020r. W tym dniu prezesem zarządu został P. S.. Przedmiotem działalności pozwanego jest między innymi sprzedaż hurtowa perfum i kosmetyków oraz sprzedaż detaliczna kosmetyków i artykułów toaletowych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.

Dowód: pełny odpis z KRS pozwanego (k. 360 - 367 akt)

P. S. rozpoczął działalność gospodarczą w 2013r. W 2016r. działalność tę przekształcił w spółkę prawa handlowego. Znal przedstawicieli i udziałowców powoda albowiem świadczył dla tej spółki usługi prawnicze. Wspólnymi siłami obu spółek mieli osiągnąć wyrobienie targetu sprzedażowego włoskiego producenta P. By F.. Zgodnie z koncepcją pana C. i pana B. zainwestował w tę działalność przez pierwsze dwa lata 2,5 mln zł. Jego rola ograniczała się praktycznie do zainwestowania środków. Od początku nie budziło wątpliwości, że dystrybutorem produktów B. (...) jest powód. D. B. (2) nigdy nie był zatrudniony u pozwanego na umowę o pracę. Pełnił jedynie funkcję prezesa zarządu. Ze względu na pewne zastrzeżenia co do jego osoby został zwolniony z tej funkcji. P. S. jest jeszcze udziałowcem w innych spółkach. W jednej z nich P. C. jest prezesem zarządu.

Dowód: zeznania prezesa zarządu pozwanego P. S.

(01.:59:08 – 02:20:53 minuta rozprawy z dnia 20.11.2020r. (k. 466

– 466 v akt)

D. B. (2) pracował początkowo jako przedstawiciel handlowy powoda, następnie jako dyrektor ds. hurtu i w końcu jako dyrektor handlowy. D. B. (2) przestał pracować u powoda, gdy P. C. został odwołany z funkcji prezesa zarządu powoda. Nastąpiło to na skutek wyników audytu. Właściciele powoda podejrzewali, że brak jest w rzeczywistości, ujętych w stanie magazynowym wielu produktów. Spółka miała również zadłużenie. Powód miał wówczas kilka sklepów w T., S., S., K., G. i G.. Za sklepy odpowiadał prezes zarządu. D. B. (2) odpowiadał za sprzedaż. Było około 30 przedstawicieli handlowych oraz dwóch lub trzech kierowników regionalnych, którzy odpowiadali za sprzedaż. Przedstawiciele handlowi byli zatrudnieni na umowę o pracę i dodatkowo wynagradzani prowizją za sprzedaż. Upoważnienie do wystawiania faktur i faktur korygujących posiadali J. Ś., M. K. i pracownicy magazynu (...). Zamówienia trafiały mailowo do magazynu, którego kierownikiem był B. Ż. i który był odpowiedzialny za wydawanie towarów z magazynu. P. S., a następnie pozwany dokonywał zakupów u powoda. Sam wystawiał wobec powoda faktury z tytułu usług marketingowych, transportowych i szkoleniowych a także z tytułu sprzedaży towarów. Po fakturze z 2016r. były składane zamówienia przez P. S. i były realizowane. Właściciele powodowej spółki wiedzieli o współpracy z pozwanym.

Dowód: zeznania świadka J. Ś. (00:13:37 - 00:25:27,

00:40:38 - 00:47:43 , 00:50:38 - 01:00:53 minuta rozprawy z

dnia 5.12.2018r. (k. 212 - 213 akt)

P. C. był pracownikiem powoda od 2003r. Zaczynał jako przedstawiciel handlowy, potem był kierownikiem przedstawicieli handlowych, dyrektorem do spraw handlowych, a przez ostatnie 3 – 4 lata pełnił stanowisko prezesa

spółki. Spółka powstała w wyniku przekształcenia spółki cywilnej, którą założyli nie żyjący już M. W. i R. D.. Po śmierci M. W. utworzono spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, a wspólnikami zostali żona i dzieci M. W.. Ponadto udziały objęły dzieci R. D.. P. C. otwierał wszystkie sklepy powoda. P. S. prowadzący indywidualną działalność gospodarczą zgłosił się do powoda jako klient i już po trzech miesiącach współpracy generował praktycznie 70% przychodów spółki. Obie spółki nie były konkurencyjne. Podzielono rynek bez konfliktu. Pozwany pomagał w rozwoju marek sprzedawanych przez powoda. Pozwany ponosił również koszty marketingu. Obroty z pozwanym wynosiły do miliona złotych miesięcznie. Powód miał w pewnym momencie wahania finansowe, o czym P. C. poinformował wspólników na walnym zgromadzeniu. Poprosił ich wtedy o pożyczkę miliona złotych dla spółki. Otrzymał negatywną odpowiedź. Rodzina W. nawet nie spojrzała na przedstawiony przez niego biznes plan. Z uwagi na brak gotówki nie mógł zamawiać większej ilości towarów we W.. Firma włoska żądała większych zakupów, grożąc zakazem sprzedaży. Pojechał do W. i udało mu się załagodzić relacje handlowe, ale nadal szukał źródeł finansowania. Złożył wniosek o zwiększenie debetu na koncie w (...). Problemy zaczęły się, gdy D. W. (1) kupił wszystkie udziały w spółce. P. C. zainicjował pomysł wydania faktury korekty. Nie zwrócił jednak pozwanemu pieniędzy wynikających z faktury korekty, bo nie miał już takich możliwości, został zwolniony. Pani J. Ś. była jedyną osobą w firmie, która miała token i mogła dokonywać przelewów. Była wtedy na zwolnieniu lekarskim. W czasie, gdy P. C. był prezesem powoda powstała spółka (...), której jest udziałowcem razem z D. B. (2). Jest z nim związany również w spółce (...).

Dowód: zeznania świadka P. C. (00:16:19 – 01:20:28

minuta rozprawy z dnia 25.05.2020r., k. 419v – 421 v akt).

D. B. (2) podjął pracę u powoda, który działał wówczas w formie spółki jawnej w 2005r. w charakterze przedstawiciela handlowego. Pełnił tę funkcję cztery miesiące i został dyrektorem handlowym. Od początku istnienia powoda głównym dostawcą towarów była włoska firma (...) by F.. Współpracę z tą firmą nawiązali pierwsi właściciele M. W. i R. D.. Razem z właścicielem firmy (...) jeździł do W. oglądać fabrykę i na targi do B., gdzie odbyły się spotkania z przedstawicielami tej firmy.

Dowód: zeznania świadka D. B. (2) (00:11:23 - 00:24:23 minuta

rozprawy z 20.11.2020r., k.464v - 465 akt)

B. Ż. był pracownikiem powoda na stanowisku kierownika magazynu w O. przez siedem lub osiem lat. Przestał pracować w połowie marca 2017r. z powodu przejścia firmy przez osoby, z którymi nie chciał współpracować. Jako kierownik magazynu dysponował samochodem służbowym i telefonem. Samochód był mu potrzebny do wyjazdów do sklepów powoda w G., S., G., T., S. oraz w K.. W uzgodnieniu z prezesem C. jeździł do tych sklepów i sprawdzał stany magazynowe. Sprawdzał również czystość w tych sklepach, czy towar nie jest zniszczony. Głównie, jego zadaniem było sprawdzenie, czy towar nie jest poniszczony, czy jakichś towarów nie jest za dużo. Powód i pozwany współpracowali na każdej płaszczyźnie, wymieniali towary. Pozwany był głównym kontrahentem powoda, był jego stałym dystrybutorem. Wspólnie organizowali szkolenia do fryzjerów w zakresie stosowania kosmetyków sprzedawanych przez powoda i pozwanego. Były to kosmetyki włoskich firm (...), PK P. i C. (...). Szkoleniowcy powoda i pozwanego szkolili się w tych firmach. Powód korzystał również z usług marketingowych pozwanego, który drukował mu gazetki reklamowe. Zamówienia pozwany składał drogą mailową. B. Ż. po przyjęciu zamówienia i po konsultacji z panem C. w zakresie ewentualnych promocji i rabatów wystawiał fakturę. Po zaprzestaniu pracy u powoda został prezesem zarządu w spółce (...), w której wspólnikami są P. C. i D. B. (2).

Dowód: zeznania świadka B. Ż. (00:06:29 - 00:46:03,

01:24:35 - 01:34:19 minuta rozprawy z dnia 25.09.2019r. k.317 -

318 i 319 akt)

K. S. był pracownikiem powoda przez 12 lat, do grudnia 2019r. Był przedstawicielem handlowym i dyrektorem handlowym od 2018r. Pełnił tę funkcję po zwolnieniu P. C. z funkcji prezesa. W czasie, gdy P. C. był prezesem, dyrektorem handlowym był D. B. (2), który faktycznie zarządzał firmą. Decyzje handlowe podejmował D. B. (2), on również miał pomysł stworzenia drugiej firmy, która przejęła kontrakty powoda. Była to firma zarejestrowana na P. S., ale faktycznie była zarządzana przez D. B. (2) i P. C.. Polegało to na tym, że pozwany handlował towarem, który otrzymywał na zerowej marży od powoda. Każda osoba, która rozpoczynała pracę u pozwanego otrzymywała do dyspozycji samochód, który stanowił własność powoda. Przedstawiciele handlowi pozwanego otrzymywali telefony, czy inne narzędzia potrzebne do pracy, które stanowiły własność powoda. Gdy P. C. został zwolniony, proponował pracownikom powoda przejście do pozwanego lub do firmy (...). D. B. (2) został zwolniony wcześniej niż P. C.. Zaczął wówczas pracę u pozwanego.

Powód miał podpisany kontrakt z producentem kosmetyków marki B. (...) w W. i pozwany mógł otrzymywać te kosmetyki jedynie za pośrednictwem powoda, który miał wyłączność na sprzedaż tych kosmetyków na terenie Polski. Prezes powoda i D. B. (2) mieli interes w tym, aby to pozwany zarabiał na sprzedaży tych kosmetyków, a nie powód. Pod koniec działalności doszło do tego, że to powód zaczął kupować towar u pozwanego. Pozwany przejął kontrakt od By F.. Powód reprezentowany przez P. C. zrzekł się bowiem współpracy z By F. na rzecz pozwanego, który podpisał formalny kontrakt.

Dowód: zeznania świadka K. S. (01:20:45 – 01:50:30

minuta rozprawy z dnia 25.09.2020r., k. 422- 422v akt)

E. O. jest pracownicą powoda od 2015r., początkowo jako przedstawiciel handlowy, a od 1 kwietnia 2017r. jako kierownik regionalny. Została zatrudniona przez prezesa P. C.. Gdy poznała D. B. (2) powiedziano jej, że jest on byłym pracownikiem powoda, a obecnie jest prezesem firmy (...) w T.. D. B. (2) wydzielal jednak towar w magazynie. Towar z W. szedł na (...). Nie wystarczało towaru, na który zapotrzebowanie złożyli przedstawiciele handlowi. Kierownik magazynu jeździł na (...) po towar dla przedstawicieli handlowych. Prezes nie rozliczał jej z braku wyników spowodowanych tym, że nie mieli towaru do sprzedaży. Gdy P. C. został odwołany z funkcji prezesa zarządu zaproponował jej przejście do firmy (...) lub G. (...).

Dowód: zeznania świadka E. O. (02:32:06 – 02:47:44 minuta

rozprawy z 25.09.2020r., k.423 v akt)

W dniu 28 listopada 2016r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 833,94 zł, płatną przelewem do dnia 26 lutego 2017r., z tytułu sprzedaży 60 sztuk wskazanych artykułów. Fakturę w imieniu powoda wystawiła J. H..

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 11 akt)

W dniu 8 grudnia 2016r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.102,57 zł, płatną przelewem do dnia 8 marca 2017r., z tytułu sprzedaży 108 sztuk wskazanych artykułów. Fakturę w imieniu powoda wystawiła J. H..

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 12 akt)

W dniu 9 grudnia 2016r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 318,82 zł, płatną przelewem do dnia 9 marca 2017r., z tytułu sprzedaży 48 sztuk wskazanych artykułów. Fakturę w imieniu powoda wystawiła J. H..

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 13 akt)

W dniu 9 grudnia 2016r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 41.609,92 zł, płatną przelewem do dnia 8 marca 2017r., z tytułu sprzedaży 4.932 sztuk F. Farba i 36 sztuk innych wskazanych artykułów.

Fakturę w imieniu powoda wystawiła J. H.. Faktura została wystawiona na podstawie zamówienia wysłanego przez (...) z dnia 2 grudnia 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 14 akt), zamówienie

z dnia 2.12.2016r. (k. 16 akt)

W dniu 13 grudnia 2016r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 24.141,21 zł, płatną przelewem do dnia 13 marca 2017r., z tytułu sprzedaży wskazanych artykułów. Fakturę w imieniu powoda wystawiła J. H.. Faktura została wystawiona na podstawie zamówienia wysłanego przez (...) z dnia 12 grudnia 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 15 akt), zamówienie

z dnia 12.12.2016r. (k. 17 akt)

W dniu 16 lutego 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 265,70 zł, płatną przelewem do dnia 23 lutego 2017r., z tytułu sprzedaży 2 sztuk wskazanych artykułów. Fakturę w imieniu powoda wystawił B. Ż..

Dowód: faktura VAT nr (...) z 16.02.2017r. (k. 10 akt)

W czwartym kwartale 2016r. i na początku 2016r. pozwany dokonywał zakupów od wielu kontrahentów, wśród których wyróżniał się pozwany oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.. Pozwany zaksięgował wszystkie faktury objęte pozwem.

Dowód: zakupy w rejestrze zakupów do rozliczenia w deklaracji VAT

pozwanego (k. 112 - 131), deklaracja VAT za IV kwartał

2016r. i za luty 2017r. (k. 132 - 139 akt), faktury VAT (k. 224 -

239 akt)

Mailem skierowanym do P. C. i P. S. w dniu 7 marca 2017r. D. B. (2), w związku z sytuacją u powoda wezwał ich do realizacji wspólnych planów, w szczególności do załatwienia miliona na funkcjonowanie G. (...) oraz przejęcia ludzi i sklepów. P. C. wezwał do zapłaty na rzecz G. (...) i do wystawienia korekty.

Dowód: mail D. B. (2) z 7.03.2017r. (k. 157 akt)

Około 20 - 22 marca 2017r. prezes zarządu powoda P. C. zwrócił się do J. Ś. o dokonanie korekty faktury VAT z 2016r. wystawionej z tytułu sprzedaży firmie (...). Faktura wystawiona była wobec osoby fizycznej, a korekta miała dotyczyć pozwanego. Sprawą zajmowała się dalej M. K.. Potrzebna była pomoc informatyka, aby w programie komputerowym zmienił dane odbiorcy z P. S. na pozwanego. Pani K. wystawiając korektę faktury, za radą J. Ś., która знаła już wyniki audytu, jako wystawiającego dokument wskazała P. C.. Sytuacja w spółce była trudna. Nikt z właścicieli nie został poinformowany, że prezes zarządu zdecydował o takiej korekcie faktury. Korekta faktury została anulowana na prośbę W. W.. Było to w związku z decyzją prezesa D. W. (1), który przejął funkcję po P. C..

Dowód: zeznania świadka J. Ś. (00:25:27 00:40:38

minuta rozprawy z dnia 5.12.2018r. k. 212 - 213 akt)

M. K., z uwagi na nieobecność J. Ś., dostała od P. C. polecenie wystawienia korekty do wskazanego numeru faktury. Zwykle wiąże się to ze zmianą stanów magazynowych. W systemie była faktura korekta, ale nie była zatwierdzona. M. K. odmówiła jej zatwierdzenia ze względu na brak wiedzy, czy ten towar wrócił do magazynu. Nie знаła powodu

wystawienia korekty. Nie dzwoniła do magazynu, gdy dostała polecenie korekty. Ostatecznie ją zatwierdziła, ale podpisał prezes.

Dowód: zeznania świadka M. K. (01:06:08 - 01:26:20 minuta

rozprawy z dnia 5.12.2018r. (k. 213 - 214 akt)

W dniu 22 marca 2017r. P. C. w imieniu powoda wystawił fakturę VAT korektę nr (...) do faktury (...) z 30 czerwca 2016r. z powodu korekty ilości 7 sztuk pakietów po 3.000 sztuk farb P. By F. o wartości netto 210.000 zł. Fakturą VAT nr (...) z dnia 30 czerwca 2016r. powód sprzedał na rzecz pozwanego 7 pakietów farb P. By F. za kwotę 258.300 zł, płatną do dnia 28 września 2016r. Do faktury wystawiono dokument WZ nr (...) wydania 7 pakietów Farb P. By F. na łączną kwotę 258.300 zł. Faktura VAT (...) z 30 czerwca 2016r., płatna do dnia 28 września 2016r. została uregulowana przez pozwanego przelewem z dnia 30 listopada 2016r. na kwotę 900.000 zł, w którym wymieniono ją wśród innych siedemnastu faktur. Zgodnie z fakturą korektą do zwrotu pozwanemu do dnia 20 czerwca 2017r. wskazano kwotę 258.300 zł. Fakturę VAT korektę odebrał w imieniu pozwanego D. B. (2).

Dowód: faktura VAT korekta nr (...) (k. 97, 101 akt),

faktura VAT nr (...) (k. 98, 102 akt), dowód

wypłaty z 30.11.2016r. (k. 103, 104 akt), dokument WZ z

30.06.2016r. (k. 156 akt)

Pozwany zamówił towar na kwotę objętą fakturą z dnia 30 czerwca 2016r. Było to jednorazowe zamówienie wynikające z potrzeb. Prawdopodobnie było to związane z otwarciem nowego oddziału.

Dowód: zeznania świadka D. B. (2) (01:10:38 - 01:32:08 minuta

rozprawy z dnia 20.11.2020r., k. 465 v akt)

Pozwany zaksięgował fakturę korektę w rejestrze zakupów VAT.

Dowód: zapisy w rejestrze zakupów do rozliczenia w deklaracji VAT-7 w

miesiącu (...) (k. 240 - 247 akt)

Zdaniem K. S. faktura korekta została wystawiona dlatego, że pozwany miał dług wobec powoda. Z inwentaryzacji magazynu wynikało, że brakuje towaru na około 500.000 zł. W wyniku inwentaryzacji ustalono, że wiele towarów bezzasadnie przesunięto do tzw. magazynu utylizacyjnego, przeznaczonego na towar po terminie ważności. Były to np. grzebienie. Nie jest prawdą, że towar objęty fakturą VAT nr (...) trzeba było wydać pozwanemu w całości i że przez rok nie było tego towaru w magazynie. P. C. został zwolniony ponieważ D. W. (1) i jego żona zatrudnili firmę, która sporządziła audyt w spółce. W wyniku audytu ustalono wyprowadzanie pieniędzy i utworzenie konkurencyjnych spółek. P. C. był obecny przy ogłoszeniu audytu. Z. wtedy z pracy, nie oddawał samochodu służbowego, który na lawecie zabrano spod bloku i przewieziono do firmy.

Dowód: zeznania świadka K. S. (01:50:30 – 02:09:02

minuta rozprawy z dnia 25.09.2020r., k. 422v- 423 akt)

L. T. (1) była pracownicą powoda w latach 2012 - 2017, początkowo na stanowisku sprzedawcy, a następnie kierownika oddziału w S. i w T.. D. B. (2) łączył obie spółki, powoda i pozwanego. Towar do sklepu w S. dostarczały obie spółki, w szczególności kierowcy zatrudnieni u powoda B. Ż., pan Z. i pan K.. Pod koniec marca 2017r. jak złożyła wypowiedzenie, przestały działać urządzenia, które miała do dyspozycji, w szczególności system operacyjny (...), który

umożliwiał wystawianie paragonów. Został zablokowany jej telefon. Nie działała poczta mailowa. Jediną osobą, z którą miała kontakt był D. B. (2), dyrektor handlowy powoda, który zaproponował przewiezienie towaru ze sklepu w S. do magazynu pozwanego w T.. L. T. (1) nie przeprowadziła inwentaryzacji towaru, bo nie działał system. Powód nie odbierał (z magazynu pozwanego) towaru składającego się z artykułów fryzjerskich, sprzętu i kosmetyków. Towar ostatecznie odebrała policja i umieściła w magazynie na komisariacie w S.. Tam został spisany. L. T. (1) została zwolniona dyscyplinarnie przez powoda z uwagi na niestawienie się w pracy. Kilkanaście lat temu L. T. (1) była w związku z D. B. (2), mają syna.

Dowód: zeznania świadka L. T. (2) (00:07:38 - 01:08:23

minuta rozprawy z dnia 17.01.2020r. (k. 328 v - 329 akt)

Po przejęciu spółki przez D. W. (1) pracownicy sklepów powoda w T. i S. obawiały się, że dojdzie do nieprawidłowego ustalenia stanów magazynowych i że będą one obciążone tymi brakami. B. Ż., bez konsultacji z P. C., pożyczył samochód M. (...) od pozwanego i pojechał do tych miast. Cały towar spakowano na palety, ostreczowano i załadowano do samochodu. Było 7 - 8 palet. Zostały one przewiezione do magazynu pozwanego w T. przy ul. (...). Przed zapakowaniem towaru na palety nie dokonano jego inwentaryzacji. Zabezpieczenie towarów ze sklepów było konsultowane z D. B. (2)

Dowód: zeznania świadka B. Ż. (00:50:30 - 01:13:44 minuta

rozprawy z dnia 25.09.2019r. k.318v akt)

W marcu 2017r. B. Ż. przywiózł do magazynu pozwanego w T. towar ze sklepów powoda. K. G., pracownik magazynu pozwanego słyszał rozmowę telefoniczną D. B. (2) z nowym prezesem pozwanego D. W. (3), w której informował go o tym, że towar znajduje się w magazynie pozwanego. B. Ż. nie przywiózł razem z towarem żadnych dokumentów. Towar był ostreczowany na ośmiu paletach. Policja odebrała go pod koniec 2017r. Za pierwszym razem policja nie miała czym zabrać tego towaru, dopiero za trzecim razem przyjechała dużym autem. W tym czasie D. B. (2) był dyrektorem handlowym powoda, a pracownicy sklepów były jego podwładnymi. Twierdzono, że pracownicy zostały odcięte od pracy, nie miały dostępu do telefonów służbowych, komputerów. Odcięto je od firmowych spraw. Obawiały się niemożności rozliczenia towaru z powodem. Nikt nie podjął decyzji aby pozwany odesłał towar na własny koszt do powoda.

Dowód: zeznania świadka K. G. (00:19:33 - 00:51:22

minuta rozprawy z dnia 24.05.2019r. k. 310 v - 311 akt)

W dniu 31 marca 2017r. E. O. pojechała z kolegą T. Z. na (...), do S. i T., celem inwentaryzacji towaru w sklepach i rekrutacji pracowników do sklepów, które nie funkcjonowały od 2- 3 dni. Nie było raportów kasowych wprowadzanych do systemu. Pracownicy z tych sklepów złożyły wypowiedzenia. Gdy dojechali na miejsce, w sklepach nie było już nic. Wywieziono towar i sprzęt – komputery, kasy fiskalne, drukarki, router. Wezwano policję. Prowadzące sklep pracownicy nie przyjechały na miejsce, bo bały się D. B. (2). Ta sama sytuacja była w T..

Dowód: zeznania świadka E. O. 02:47:44 – 03:08:30

minuta rozprawy z 25.09.2020r., k.423 v akt)

W dniu 19 kwietnia 2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 184.456,43 zł, w tym należność główna 182.456,25 zł oraz odsetki 2.000,18 zł

Dowód: wezwanie do zapłaty z 19.04.2017r. (k.18 akt), dowód

nadania (k. 19 akt)

Pełnomocnik powoda, pismem z dnia 4 maja 2017r. wezwał D. B. (2) do niezwłocznego wydania mienia powoda (towaru i pozostałych ruchomości, w szczególności kas fiskalnych).

Dowód: pismo pełnomocnika powoda do D. B. (2) z

4.05.2017r.(k. 161 akt), dowód odbioru pisma (k. 162 akt)

O wystawieniu faktury z dnia 30 czerwca 2016r., a następnie faktury korygującej z 22 marca 2017r. P. S. dowiedział się po fakcie. Przeniesienie towarów ze sklepów w T. i S. do magazynu pozwanego również odbyło się bez jego wiedzy. Gdy został o tym poinformowany polecił aby bezzwłocznie wezwać powoda do odbioru tego towaru, a nawet sam dyktował treść tego wezwania.

Dowód: zeznania prezesa zarządu pozwanego P. S.

(02:20:53 – 02:25:22 minuta rozprawy z dnia 20.11.2020r. (k.

466 v akt)

Pismem z dnia 9 maja 2017r. D. B. (2) wezwał powoda do natychmiastowego odbioru towaru zabezpieczonego przez niego w dniu 4 kwietnia 2017r. w lokalach handlowych spółki znajdujących się w T. oraz w S.. W treści pisma wskazał, że podjął stanowcze kroki w celu zabezpieczenia towaru w tych sklepach przed ich ewentualną utratą jako dyrektor handlowy, w związku ze zmianami własnościowymi powoda, mając na uwadze bezprawne i niezrozumiałe działania nowo wybranego prezesa spółki D. W. (1) polegające na zablokowaniu kont mailowych, wyłączeniu telefonów komórkowych, nieuzasadnionym pozbawieniu pracowników samochodów i urządzeń mobilnych.

Dowód: pismo D. B. (2) z dnia 9.05.2017r. (k. 158 akt)

Pełnomocnik powoda ponownie pismem z dnia 2 czerwca 2017r. wezwał D. B. (2) do wydania mienia powoda, wyznaczając ostateczny termin na dzień 7 czerwca 2017r.

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do wydania rzeczy z

2.06.2017r. (k. 163 akt), dowód doręczenia pisma (k. 164 akt)

W dniu 24 lipca 2017r. pełnomocnik pozwanego złożyła wobec powoda oświadczenie o potrąceniu wierzytelności przysługujących powodowi względem pozwanego w łącznej wysokości 137.141,24 zł wynikających z faktur VAT : (...) z 21.11.2016r., (...) z 29.11.2016r., (...) z 30.11.2016r., (...) z 8.12.2016r., (...) z 16.12.2016r., (...) z 28.12.2016r., (...) z 17.01.2017r., (...) z 26.01.2017r., (...) z 26.01.2017r., (...) z 13.02.2017r. z wierzytelnością przysługującą pozwanemu względem powoda w wysokości 258.300 zł wynikającą z korekty faktury VAT nr (...) z 22.03.2017r., płatnej do dnia 20.06.2017r., dotyczącej faktury VAT nr (...). W wyniku potrącenia wierzytelności umorzyły się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Tym samym do zapłaty przez powoda na rzecz pozwanego pozostała kwota 121.158,76 zł.

Dowód: oświadczenie o potrąceniu z 24.07.2017r. (k. 91 – 92 akt),

pełnomocnictwo pozwanego dla adwokat N. M.

(k. 93 akt), potwierdzenie nadania z 25.07.2017r.(k. 95 akt),

potwierdzenie doręczenia w dniu 26.07.2017r. (k. 96 akt)

W dniu 27 lipca 2017r.powód wydrukował listę dokumentów rozliczających (...) wskazując dokument KP/ (...) data rozliczenia kwoty 258.300 zł z 30.11.2016r. Faktura VAT korekta nr (...) została anulowana.

Dowód: faktura VAT korekta anulowana nr (...) (k.

152 v akt), lista dokumentów rozliczających (...) (k. 153 akt)

Pełnomocnik powoda ponownie pismem z dnia 11 października 2017r. wezwał D. B. (2) do niezwłocznego, protokolarnego wydania mienia, wyznaczając termin w okresie pomiędzy 24 a 27 października.

Dowód: pismo pełn. powoda z dnia 11.10.2017r. (k. 165 akt),

potwierdzenie doręczenia pisma (k. 166 akt)

W dniu 8 grudnia 2017r. pozwany wystawił wobec powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 24.600 zł z tytułu usługi magazynowania 8 palet towaru od marca 2017r. Termin płatności wskazano na dzień 11 grudnia 2017r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 8.12.2017r. (k. 99, 105 akt)

W piśmie z dnia 18 grudnia 2017r. pełnomocnik powoda zakwestionowała zasadność wystawienia faktury nr (...) z dnia 8 grudnia 2017r. i odmówiła zapłaty kwoty 24.600 zł na rzecz pozwanego. Odesłała fakturę z informacją, że nie zostanie wprowadzona do ksiąg rachunkowych powoda. W piśmie wskazano, że pozwany chce bezpodstawnie obciążyć powoda kosztami przechowywania towaru, który D. B. (2) (prezes zarządu pozwanego) równie bezpodstawnie usunął ze sklepów powoda w S. i T.. D. B. (2) nazywa to usunięcie towarów zabezpieczeniem, jednakże powód został pozbawiony ich posiadania bez podstawy prawnej i z naruszeniem przepisów prawa. Powód odmówił dokonania zapłaty na rzecz pozwanego oraz wezwał pozwanego do niezwłocznego zwrotu towaru powoda. Odmowa wydania ruchomości skutkować będzie wytoczeniem powództwa o wydanie ruchomości należnych do powoda.

Dowód: pismo pełn. powoda do pozwanego z dnia 18.12.2017r.

(k.153v - 154v akt)

W dniu 22 stycznia 2018r. pełnomocnik pozwanego złożyła wobec powoda oświadczenie o dokonaniu potrącenia wierzytelności przysługujących powodowi względem pozwanego w łącznej wysokości 135.638,16 zł wynikających z faktur VAT : (...) z 16.02.2017r., (...) z 28.11.2016r., (...) z 8.12.2016r., (...) z 9.12.2016r., (...) z 9.12.2016r., (...) z 13.12.2016r., (...) z 13.02.2017r., (...) z 24.02.2017r., (...) z 28.02.2017r., (...) z 28.02.2018r., (...) z 6.03.2017r., (...) z 21.03.2017r. z wierzytelnościami przysługującymi pozwanemu względem powoda w łącznej wysokości 145.758,76 zł wynikającymi z pozostałej do zapłaty przez powoda na rzecz pozwanego po potrąceniu dokonanym oświadczeniem z dnia 24 lipca 2017r. należności wynikającej z korekty faktury VAT nr (...) z 22.03.2017r., płatnej do dnia 20.06.2017r., dotyczącej faktury VAT nr (...), ze wskazaniem iż przed potrąceniem należność do zapłaty z tego tytułu wynosiła 258.300 zł – obecnie po wyżej wskazanym potrąceniu w kwocie 121.158,76 zł, faktury VAT nr (...) z 8.12.2017r., płatnej do dnia 11.12.2017r. na kwotę 24.600 zł. W wyniku potrącenia wierzytelności umorzyły się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Tym samym do zapłaty przez powoda na rzecz pozwanego pozostała kwota 10.120,60 zł.

Dowód: oświadczenie o potrąceniu z 22.01.2018r. (k. 84 – 86 akt),

pełnomocnictwo pozwanego dla adwokata N.

M. (k. 87 akt), dowód nadania z 24.01.2018r. (k.

100 akt)

W dniu 27 lutego 2018r. pełnomocnik powoda wniósł do Prokuratury Rejonowej S. - Północ w S. zażalenie na postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych w części dotyczącej oddania na przechowanie D. B. (2) przedmiotów będących dowodem rzeczowym, wnosząc o jego zmianę poprzez oddanie na przechowanie przedmiotów stanowiących dowody rzeczowe pokrzywdzonej, tj. powodowi.

Dowód: zażalenie powoda w przedmiocie dowodów rzeczowych (k. 257-258 akt)

Pismem z dnia 17 kwietnia 2018r. pełnomocnik powoda poinformował Komendę Miejską Policji w S. o skierowaniu do D. B. (2) pism wzywających go do wydania towarów.

Dowód: pismo pełnomocnika powoda do K. Miejskiej w S. z załącznikami (k. 259 -284 akt)

W dniu 15 czerwca 2018r. wiceprezes P. by F. srl złożył pisemne oświadczenie, że zmiana w dystrybucji na rynku polskim była wynikiem niezależnej i jednostronnej decyzji jego firmy, opartej na polityce marketingowej. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez D. B. (2) nie podjęła żadnych działań w tym zakresie. (...) Sp. z o.o. wynikał z osobistych predyspozycji osób nim zarządzających oraz dodatkowej znajomości rynku fryzjerskiego.

Dowód: oświadczenie wiceprezesa P. by F. srl z dnia 15.06.2018r. z tłumaczeniem przysięgłym (k. 451 – 452 akt)

Nieprawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 12 marca 2020r. i Sądu Rejonowego w Sosnowcu z 23 grudnia 2019r. oskarżeni D. B. (2) i L. T. (1) zostali uniewinnieni od zarzucanych im czynów.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Tychach (k. 453 – 454 akt), wyrok Sądu Rejonowego w Sosnowcu (k. 455 – 456 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadków J. Ś., M. K., L. T. (1), K. S., E. O. i pozwanego oraz częściowo zeznań świadków B. Ż., P. C. i D. B. (2).

Na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. Sąd ograniczył dowód z zeznań stron do przesłuchania pozwanego wobec niestawiennictwa powoda na rozprawie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka B. Ż., że towar, który wynikał z faktury VAT nr (...) z 30.06.2016r. nie został wydany pozwanemu i że nastąpiło to z powodu braku towaru w magazynie. Twierdzenia te są całkowicie nielogiczne. Skoro powód nie posiadał towaru zamówionego przez pozwanego i nie sprzedał go pozwanemu to brak było jakiegokolwiek uzasadnienia do wystawienia faktury. W treści faktury wskazano datę dostawy/wykonania usługi na dzień 30.06.2016r. Okoliczność, że do wydania towaru na rzecz pozwanego musiało dojść potwierdza jeszcze fakt, że pozwany zapłacił za tę fakturę, szczegółowo ją wymieniając w tytule przelewu bankowego.

Z tych samych względów Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka P. C., który przedstawił tę samą wersję wystawienia faktury na kwotę 258.300 złotych mimo nie wydania towaru kupującemu. Obaj świadkowie przedstawiają tę samą, nie znajdującą potwierdzenia w żadnych dokumentach niewiarygodną wersję uzasadniającą potrzebę wystawienia faktury korekty. Obaj działają, zgodnie z wolą D. B. (2). Sąd nie dał również wiary zeznaniom P. C., że nie mógł przekazać towaru objętego fakturą z 30 czerwca 2016r. ponieważ w pierwszej kolejności „zatowarowywał” przedstawicieli handlowych powoda. Zeznania te są sprzeczne z zeznaniami świadków E. O. i K. S., którzy twierdzili, że dla przedstawicieli handlowych brakowało towaru mimo składanych zamówień.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. B. (2) co do okoliczności, że pozwany nie otrzymał towaru objętego fakturą z dnia 30 czerwca 2016r. Skoro świadek twierdził, że zamówienie złożył bo były takie potrzeby to niezrozumiałą jest fakt zaakceptowania braku jego wydania. Tym bardziej całkowicie nielogiczne jest dokonanie za niego zapłaty. Skoro zdaniem świadka taka ilość towaru była potrzebna do otwarcia nowego oddziału pozwanego, to brak wydania

towaru przez powoda uniemożliwiłby otwarcie tego oddziału. Takiej okoliczności pozwany nie wykazał, a gdyby było to prawdą, wykazanie takiej sytuacji nie byłoby trudne.

Niezrozumiałe jest również zamówienie towaru, którego nie było w magazynie powoda choć w minimalnej ilości. Gdyby w wyniku złożonego zamówienia nie można było wydać całości zamówionego towaru, to można było wystawić fakturę i wydać towar tylko co do części, co do której to było możliwe. Gdyby B. Ż. jako magazynier wystawił fakturę VAT mimo nie wydania towaru z magazynu, a pozwany przypadkowo dokonał zapłaty 258.300 zł tytułem ceny za towar, którego nie otrzymał, to z pewnością utraciłby zaufanie pozwanego, którego naraził na tak ogromną stratę. Tymczasem D. B. (2), nie tylko nie miał żalu do B. Ż., ale nawet zaproponował mu funkcję prezesa zarządu konkurencyjnej dla powoda spółki, którą utworzył z P. C..

Sąd nie dał wiary w prawdziwość faktury VAT korekty nr (...). Do wystawienia korekty faktury doszło bez jakiegokolwiek uzasadnienia prawnego, czy faktycznego. Pozwany nie zwrócił towaru, za który wcześniej zapłacił. Faktura korygująca została wystawiona przez P. C. bez wykazania powodu korekty jakimikolwiek dokumentami, w tym dokumentami magazynowymi. Jedynym dokumentem jest mail D. B. (2) do P. C. i P. S. z dnia 7 marca 2017r., w którym domaga się od P. C. wykonania korekty i wskazuje na potrzebę załatwienia miliona na funkcjonowanie G. (...), czyli konkurencyjnej spółki założonej z P. C..

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyły umowy sprzedaży przez które sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art.535 kodeksu cywilnego).

Postępowanie dowodowe wykazało, że strony zawarły w okresie od 28 listopada 2016r. do 16 lutego 2017r. sześć umów sprzedaży, które zostały potwierdzone fakturami VAT wystawionymi przez pracowników magazynu powoda J. H. i B. Ż.. W treści faktur wskazano datę dostawy pokrywającą się z datą wystawienia dokumentu, formę płatności przelewem i trzymiesięczny termin płatności. Odbiór faktur nie został potwierdzony podpisem osoby uprawnionej do odbioru faktury w imieniu pozwanego, ale nie wymagają przepisów podatkowe. Co do dwóch faktur załączono wydruki zamówień z 2 i 12 grudnia 2016r., przesłanych mailem z adresu pozwanego.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pełnomocnik pozwanego wskazała na nieudowodnienie przez powoda dochodzonego roszczenia i zakwestionowała jakoby ceny wynikające z przedłożonych faktur VAT były adekwatne do czynionych przez strony ustaleń. W toku postępowania dowodowego pełnomocnik pozwanego nie wskazała jednak ani jednego dowodu, który potwierdzałby, że strony czyniły odmienne ustalenia co do cen sprzedawanych przez powoda towarów. Postępowanie dowodowe nie wykazało również, żeby pozwany kiedykolwiek kwestionował ceny wyszczególnione na fakturach, czy jakość zakupionych towarów. W toku postępowania dowodowego ustalono natomiast, że faktury te zostały zaksięgowane przez pozwanego.

Faktura VAT jest jedynie dokumentem księgowym, jednakże jako dokument sprzedaży potwierdza zawartą przez strony transakcję i powoduje powstanie obowiązku podatkowego. Skoro pozwany nie wykazał, że warunki zawartych umów sprzedaży były inne, niż wynika to z faktur VAT, to należy uznać, że treść faktur odzwierciedla umowy stron.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pełnomocnik pozwanego podniosła w pierwszej kolejności zarzut potrącenia, choć dopiero na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018r. złożyła do akt oświadczenie z dnia 22 stycznia 2018r., w którym dokonała potrącenia wierzytelności powoda wynikających między innymi z faktur VAT załączonych do pozwu z wierzytelnościami pozwanego wynikającymi z pozostałej po potrąceniu z dnia 24 lipca 2017r. części należności wynikającej z korekty faktury VAT nr (...) z 22 marca 2017r. w kwocie 121.158,76 zł oraz z faktury VAT nr (...) z 8 grudnia 2017r. na kwotę 24.600 zł.

Zgodnie z art. 498 kodeksu cywilnego gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być

dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.

Zgodnie z art. 499 k.c. potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.

Oświadczenie o potrąceniu jest jednostronnym oświadczeniem woli, które dokonuje się przez złożenie go drugiej stronie (art. 499 KC). Potwierdzenie, że oświadczenie takie zostało złożone - w razie sporu - nie przesądza o tym, że przedstawione do potrącenia wierzytelności wzajemne istniały. Tym samym skuteczność potrącenia (wykazania istnienia wierzytelności wzajemnej) wymaga wykazania (art. 6 KC). I ACa 539/18 - wyrok SA Katowice z dnia 12-12-2018.

Stanowisko takie zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 listopada 2006 r., II CSK 173/2006, niepubl.

Pozwany nie wykazał, że jego wierzytelności istniały.

Aby oświadczenie pełnomocnika pozwanego o potrąceniu było skuteczne, pozwany musi posiadać wymagalną wierzytelność. Tymczasem pozwany przedstawił do potrącenia wierzytelność nieistniejącą, wynikającą z faktury VAT korekty wystawionej bez podstawy faktycznej i prawnej. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność, że nie otrzymał towaru objętego fakturą korygowaną, wbrew treści tej faktury, z której wynikała data dostawy i która niczym nie różniła się od innych faktur nie kwestionowanych przez pozwanego. Samo wystawienie dokumentu księgowego nie stwarza wierzytelności, konieczne jest wykazanie istnienia podstaw do wystawienia tego dokumentu, a tego pozwany nie wykonał. Poza tym powód anulował fakturę korygującą po odwołaniu P. C. z funkcji prezesa zarządu i dokument ten nie mógł być, choćby z tego względu, powołany w oświadczeniu o potrąceniu.

Za nieistniejącą należy również uznać wierzytelność pozwanego wynikającą z faktury VAT nr (...) z 8 grudnia 2017r. na kwotę 24.600 zł z tytułu usługi magazynowania 8 palet towaru od marca 2017r. Strony nie zawarły żadnej umowy, na podstawie której pozwany miałby świadczyć na rzecz powoda usługę magazynowania towaru powoda. Pracownik powoda bez uzgodnienia z prezesem powoda i po uzgodnieniu z prezesem pozwanego wywiózł towar i urządzenia znajdujące się w sklepach powoda do magazynu pozwanego, uniemożliwiając jego inwentaryzację i dokonanie sprzedaży. Samowolne opróżnienie sklepów powoda w T. i S. nie znajduje żadnego legalnego uzasadnienia. Pracujące w tych sklepach kobiety, które złożyły wypowiedzenie umów o pracę, miały obowiązek zdania powierzonego im towaru, a nie jego ukrywania przed właścicielem. Sporządzeniu prawidłowej inwentaryzacji nie służyło przewiezienie towaru do magazynu pozwanego. Powstałe z tytułu magazynowania koszty, wywołane przez pozwanego nie mogą obciążać powoda. Nie było również żadnego uzasadnienia, aby to powód miał odebrać towar z magazynu pozwanego, skoro znalazł się tam bez jego wiedzy i zgody.

Roszczenia powoda zasługiwały więc w całości na uwzględnienie.

Uprawnienie powoda do domagania się od pozwanego kosztów windykacji wynika z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów. Ze względu na sześć faktur sprzedaży powodowi należy się równowartość kwoty 40 euro od każdej z tych faktur.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt III CZP 94/15 przesądził dotychczasowe wątpliwości orzekając, że rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro, przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2013, poz. 403), przysługuje

wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione oraz że roszczenie o rekompensatę w wysokości 40 euro powstaje po upływie terminów zapłaty ustalonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 4 tej ustawy.

Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wymagalności faktur.

Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz.684) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi złożyły się opłata sądowa w wysokości 3.466 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. z 2015, poz.1804 (zm.Dz.U. z 2016r. poz. 1667) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś